

ikke lige var fra dag et, at man var klar til at tage ordentligt imod hjemvendte soldater. Vi må jo sige, at sådan har det desværre været under den her regering. Man har sendt folk i krig uden at have tænkt sig ret meget om vedrørende følgerne.

Vi har spurgt til, hvad man havde tænkt sig at gøre ved Irak, når man havde vundet og fjernet Saddam. Vi fik svaret tilbage, at det var der ellers ikke nogen der havde tænkt på. Vi har sendt folk til Afghanistan uden at sige til dem: Når I tager fanger, skal I gøre sådan og sådan. De blev bare afleveret til amerikanerne, og det er et rent held, at de ikke endte på Guantánamo og måske havde siddet der endnu. Og bare for at tage det sidste eksempel: Man sender et skib af sted for at jage pirater, og så har man glemt at tænke over, hvad de skal gøre, hvis de fanger en pirat.

Det er jo eksempel på eksempel på, at man sætter noget uhyre dramatisk i gang med våbenindsats, som kan koste liv, uden at have tænkt igennem, hvad følgerne er, og hvad vi gør bagefter. Man siger om Irakkrigen, at vi har trukket os, fordi opgaven er løst. Opgaven er da ikke løst, der er et fuldstændig molesteret land, som man ikke ved hvad der skal ske med. Altså, krig er alvorligt, og det synes jeg altså ikke at man illustrerer at man er i stand til at håndtere.

Jeg vil også godt sige, at det er beklageligt, at når det gælder forsvars- og sikkerhedspolitik – det så vi senest med Forsvarskommissionen, som alle partier på nær Enhedslisten står bag – er det også sådan, at selv om man selvfølgelig også nævner andre ting, er bomber og krig det dominerende. Det er en forkert tankegang, for det løser ikke problemer, det skaber problemer.

Men jeg synes også, at man lidt undervurderer, hvad det er, man gør ved mennesker, man sender i krig. Uanset om de kommer hjem med få skader eller mange skader på sjælen, er der ingen, der går igennem en krigsindsats uden at få ar på sjælen. Måske skulle man tænke over, at det altså både er dem, det går ud over i det pågældende land, og de soldater, vi får hjem, som har ar på sjælen. Og lige meget hvor mange psykologer man får ansat, kan man ikke løse det. Man skal måske begynde at tænke på en anden måde for egentlig at løse problemerne.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

John Dyrby Paulsen (S):

Det, der fik mig til at bede om ordet, var jo i virkeligheden, at jeg var lidt i tvivl om, om hr.

Frank Aaen var her, da vi andre fremførte vores ordførertaler, for hr. Frank Aaen siger jo, at det er fint, at vi alle sammen støtter SF's forslag – og det har vi jo alle sammen gjort; vi synes faktisk, det er et udmærket forslag, men vi siger også, at det, der gøres i øjeblikket i forsvaret, i virkeligheden er bredere end det. Det, der vel er essensen af i dag, er jo ikke spørgsmålet: Støtter vi det her forslag? Trykker vi på den grønne eller den røde knap? Det er jo ikke det, der er vigtigt. Det, der er vigtigt, er, at vi alle sammen er enige om, at det her er et område, der skal opprioriteres.

Det, jeg hørte forsvarsministeren sige, og det, jeg selv foreslog fra talerstolen, var i virkeligheden: Vi forligspartier må da også og specielt på det her område brede viden ud til de partier, der ikke er en del af forsvarsforliget. Det anerkender hr. Frank Aaen slet ikke. Vi skal have den sædvanlige svada om, at det hele er noget vås, og at det hele er noget l-o-r-t, undskyld udtrykket, men ingen anerkendelse af, at det her er et område, vi kan løfte i fællesskab. Det var det, jeg hørte hr. Frank Aaen bad om.

Var det ikke mere på sin plads i stedet at anerkende, at vi nu har et område, vi alle sammen kan være enige om, og som vi vil brede ud ud over forligspartierne?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil ikke acceptere det udtryk, selv om det bliver stavet.

Hr. Frank Aaen, ordføreren.

Kl. 13:46

Frank Aaen (EL):

Jeg sagde udtrykkeligt, at det er noget, vi alle sammen er enige om. Jeg anerkendte, at forsvaret gør mere i dag, end de har gjort tidligere. Det gjorde jeg rent faktisk i min ordførertale, og selvfølgelig hørte jeg alle de andre ordførertaler.

Der står intet sted i det her beslutningsforslag, at man ikke må gøre mere, end det, der står der, vel? Så det er helt fint, hvis forsvaret gør mere end det, der står der. Og det er jo ikke noget argument for at stemme imod.

Selvfølgelig har det betydning, om der skal trykkes på de røde knapper eller de grønne knapper, for det er jo et signal om, om det her forslag er et, der har den fulde opbakning i Folketinget, eller om det bliver stemt ned. Det er jo facit; når vi skal stemme om det her, er det jo fa-